

חינוך שע"ש נקרה.

עוד סיפור ב"ק ממן אדרמור שליט"א כי פ"א הציעו את הרה"ק בעל ה"אבני נזר" ז"ע בחתן לבתו בחן אותו הרה"ק מעאנז. אח"ב אמר לבחנו עופ' כדי לוודא אכן את Amitot השמועות אודותיו. אמר לו ה"אבני נזר" עתה אני רוצה לבחון את אבי המדורברת. שאלו מדוע? אמר לו כיוון שברבמב"ם נפסק חייב אדם לישא בת ת"ח. וא"כ מדובר אין המנהג לבחון את החותן, כיוון שטומכין שחמיין כבר לבחנו, אבל אתם שאינכם סומכים על בחינה א' שאתם בוחנים עופ', א"כ איתרעת לחזקה שלכם וצריך אני לבחנים גם אתם. ויען ויאמר הרה"ק מצאנז אתה יותר, כמו קאץ ובאמת בר הווה, שלימאים נעשה ה"אבני נזר" חתן אצל הרה"ק מקעק זי"ע.

נסתלק לגני מרים כ"ה ניסן תרל"ז ומנו"כ בעאנז. הניח אחורי את בנינו: הרה"ק ר' יחזקאל שרגא משינאואו זי"ע, הרה"ק ר' דוד מקשאנוב זי"ע, הרה"ק ר' אהרן מקריז זי"ע, הרה"ק ר' מאיר נתן (אבי מגארלץ זי"ע, הרה"ק ר' שלום שושלת באבוב) זי"ע, הרה"ק ר' יצחק אליעזר מרצערט זי"ע, חתנו היה הרה"ק ישע' מטעחווב זי"ע, הרה"ק ר' יצחק ר' מרדכי דוב מהארנטויפל זי"ע. זכוינו יגן علينا ועל כל ישראל

גרונו הא' והחל להשתעל, מיד הביא לו בנו הרה"ק מגורלייך לשותה, אמר לו אביו הא' שאינו צריך, שבועלמות העליונים לא צריך לשותה. ענה לו בנו, אבל בעולמות העליונים לא משתמשים...

ב"ק ממן אדרמור שליט"א סיפר בשם חותנו הגאון האדריר הגראי"א ליבעט שליט"א על מה שמצוין המנתה חינוך בהקדמתו לספרו שהיה לו עוד הרבה בכתביהם אבל הכל נאבד מפני הרשרה שאירעה לו. וסיפר מה היה הרשרה. שכיווע ומפורסם המחלוקת שהיתה בין הרה"ק מצאנז לבני הרה"ק מרוזין, ובאו החסידים או לפני בעל המנתה חינוך זי"ע שידון בינוותם. והוא לא רצה להתערב בזו, שידע שלאייה צד שכרייע, הצד השני לא ינוח ולא ישקט. ומפני הרוגנו שלא רצה לקבלם שרפו לו הכתבי. והיה שבור מאד מכך. ונגע לנפשו הדבר עד שפשוט ישב ע"ז 'שבעה' פשוטו כמשמעו. בישבו שבעה הגיע הרה"ק מצאנז שהיה גיסו שבנן שניהם היו חתני הגה"ק בעל ה"ברור טעם" זי"ע. שאל אותו הרה"ק מצאנז אם נשאר לו איזה כתבי, ענהו המנה"ח כי חיבור קטן עימיו בכתביהם אך לא חשוב להדפיסו, ביקשו הרה"ק מצאנז ושיראהו הכתבי ואחר אמר: תדפיסו ואני מבטיח שלא יהיה בית יהודי שייחס ספר זה... והיה זה הס' מנתה

קול כללה

רעות

קול חתן